

ROZSIEVAČ VYŠIEL ROZSIEVAŤ

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, príhovor v taliančine [TU](#)

Mt 13, 1-23

V ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy. Preto nastúpil na loďku a sadol si; a celý zástup stál na brehu.

Hovoril im veľa v podobenstvách: „Rozsievач vyšiel rozsievat'. Ako sial, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ich.

Iné padli na skalnatú pôdu, kde nemali veľa zeme, a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi; ale keď vyšlo slnko, zahoreli, a pretože nemali koreňa, uschli.

Zasa iné padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich.

Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.

Kto má uši, nech počúva!“

Tu pristúpili k nemu učeníci a spýtali sa ho: „Prečo im hovoríš v podobenstvách?“

On im odpovedal: „Preto, že vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im nie je dané. Lebo kto má, tomu sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.

Im hovorím v podobenstvách, lebo hľadia, a nevidia, počúvajú, a nepočujú, ani nechápu. Tak sa na nich spĺňa Izaiášovo proroctvo: ‚Budete počúvať, a nepochopíte, budete hľadieť, a nevidíte. Lebo otupelo srdce tohoto ľudu: ušami ťažko počujú a oči si zavreli, aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa aby som ich nemohol uzdraviť.‘

Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, aj vaše uši, že počujú. Veru, hovorím vám: Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo vy počúvate, ale nepočuli.

Vy teda počujte podobenstvo o rozsievачovi: Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchytí, čo bolo zasiate do jeho srdca. To je ten, u koho bolo zasiate na kraji cesty.

U koho bolo zasiate do skalnatej pôdy, to je ten, kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma, ale nemá v sebe koreňa, je chvíľkový. Keď nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadne.

U koho bolo zasiate do trnia, to je ten, kto počúva slovo, ale svetské starosti a klam bohatstva slovo udusia a ostane bez úžitku.

A u koho bolo zasiate do dobrej zeme, to je ten, kto počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.“

Podobenstvo o rozsievачovi, ktoré nachádzame v 13. kapitole Matúšovho evanjelia, nie je ani tak pozvaním ku skúmaniu seba samých, ako skôr povzbudením pre učeníkov pri ohlasovaní evanjelia. Ak aj stroskotajú na troch pôdach, hojná úroda na tej štvrtej im vynahradí všetky straty. Prečo? Ježiš dôveruje moci stvoriteľského slova.

Ježišovo slovo je to isté, ako slovo Boha keď povedal: *“Bud’ svetlo a bolo svetlo”*. Toho Boha, ktorý v prorokovi Izaiášovi zaručuje: *“Tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si želal, a vykoná, na čo som ho poslal”*. Toto je sila Ježišovho posolstva.

Jeho slovo teda v sebe obsahuje energiu, stvoriteľskú moc, a keď ho človek prijme, uvoľní všetku jeho silu. Ježiš to vyjadruje podobenstvami. A prečo to vyjadruje podobenstvami? Kvôli učeníkom, ktorých zaúča *“tajomstvám nebeského kráľovstva”*... čo sú to tajomstvá? Tajomstvá sú tajným poznaním. A čo je tajné poznanie o nebeskom kráľovstve? Že Božia láska je univerzálna.

Božia láska nemá zvlášť obľúbený žiaden ľud a ani neuprednostňuje istú časť sveta. Božia láska je univerzálna. Ale toto nie je možné povedať ľudu. Ľud, nasiaknutý nacionalistickou ideológiou, by Ježiša odmietol, ako sa to stalo v Lukášovom evanjeliu, keď sa Ježiš pokúša ponúknuť túto myšlienku v Nazarete, a len len unikne pred zlynčovaním.

Ježiš teda hovorí ľuďom v podobenstvách, aby ten, kto je naladený na tú istú vlnu, mohol pochopiť; pre ostatných to bude iba myšlienka, ktorú budú musieť nechať dozrieť.

Ježiš ponúka toto podobenstvo o rozsievачovi, a sám ho aj komentuje, my sa teda obmedzíme iba na podčiarknutie jeho komentára. ***“Ako sial, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ich”***. Istá časť zrn je okamžite odstránená, len čo spadne na zem. Istá časť teda vôbec neklíči.

A sám Ježiš komentuje: ***“Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho...”***, pretože pre pochopenie tohto slova je nutné obrátenie. Ako v úryvku Iz 6, 9-10, ktorý Ježiš citoval v tomto podobenstve, kde sa Izaiáš stretá s nepochopením ľudu a hovorí: *“Aby mu srdce nepochopilo a neobrátil sa a neuzdravil.”*

Pre pochopenie Pánovho slova je potrebné obrátenie a obrátenie v Matúšovom evanjeliu znamená postaviť dobro človeka na prvé miesto ako absolútnu hodnotu. Ježiš teda hovorí: ***“Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho”***, pretože chýba obrátenie, ***“prichádza Zlý a uchyťí, čo bolo zasiate do jeho srdca. To je ten, u koho bolo zasiate na kraji cesty”***.

Zlý je obrazom moci, ambície. Títo ľudia sú úplne hluchí či nevraživí voči Pánovmu slovu, ba dokonca v ňom vidia ohrozenie pre svoje vlastné záujmy. Čiže úplné stroskotanie; na prvej pôde zrno ani len nevzklíči.

“Iné padli na skalnatú pôdu, kde nemali veľa zeme, a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi; ale keď vyšlo slnko, zahoreli”. Účinok slnka na rastlinu je zvyčajne blahodárny, posilňuje ju a dáva jej rásť. Tu ju však spaľuje. Ale vina nie je v slnku, ale v rastline, či v pôde, ktorá je kamenistá, a preto rastlina nemohla zakoreniť a uschla.

V prvej pôde teda nevzklíči, v druhej vzíde ale hneď uschne. A Ježiš komentuje: ***“U koho bolo zasiate do skalnatej pôdy, to je ten, kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma”***, čiže tí, ktorí sú nadšení týmto posolstvom, ktorí vidia v Ježišovom slove odpoveď na svoju túžbu po plnosti života, ale ***“nemá v***

sebe koreňa“ čiže slovo sa nezakorení v človeku, nepreniká ním, nepremieňa ho. Božie slovo treba prijať, a keď ho raz prijmem, vyžiari všetky svoje schopnosti, ktoré premieňajú jednotlivca.

Ak sa tak nestane **“nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie...”**. Ale veď Ježiš vyhlásil prenasledovaných za blažených! Je samozrejmé že toto poslanstvo lásky ide proti záujmom sveta, ktorý žije z moci, a je normálne, že jeho slovo je príčinou nepochopenia či prenasledovania. A Ježiš hovorí: **“hneď odpadne”**. Doslova **“sa pohorší”**, čiže sa potkne. Títo nadšení ľudia, ktorí si myslia, že nasledovať Ježiša znamená zinkasovať potlesky a uznania, sa okamžite zrutia, keď si uvedomia, že ich čakajú nepochopenia a prenasledovania.

Ježiš pokračuje: **“Zasa iné padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich”**. Tu bola pôda dobrá, ale bolo na nej aj trnie. Rastlina vyrástla, ale narástlo aj trnie a zadusilo ju. A Ježiš komentuje: **“U koho bolo zasiate do trnia, to je ten, kto počúva slovo, ale svetské starosti a klam bohatstva slovo udusia a ostane bez úžitku”**.

Čo to znamená? Svetské starosti vidia svoje riešenie v peniazoch a v bohatstve. A keď konečne dosiahneme toto bohatstvo, tieto peniaze, okamžite sa rodia nové ambície, nové túžby, nové nároky, a znova sa ocitáme v ekonomických ťažkostiach, a znova sú riešením peniaze.

Človek, ktorý má ekonomické strasti, ktorý myslí stále a výlučne iba na seba, ako môže myslieť na druhých? A preto zadúša slovo. Tu tragédia spočíva v tom, že pôda je dobrá, prináša úrodu, ale človek nevykorenil burinu ambície, bohatstva. Pre Ježiša spočíva hodnota človeka v jeho štedrosti, a ten, kto, kto je stále ustarostený o seba samého, samozrejme nemôže byť štedrý.

A nakoniec Ježiš hovorí: **“Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu”**. V prvej pôde teda neklíči, v druhej vzíde a uschne, v tretej rastie ale sa zadusí, tu však v dobrej pôde oslobodzuje všetku svoju energiu **“a priniesli úrodu jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú”**.

Za Ježišových čias, vo vtedajšej kultúre, keď z jedného zrna vzišiel klas s desiatimi či trinástimi zrnkami, bolo to považované za dobrú úrodu, pretože jeden klas mal priemerne sedem či osem zrníek. Len vo výnimočných ročníkoch mali klasy dokonca tridsať zrníek. Ježiš teda stavia nakoniec výnimočnosť, hojnosť.

Ježiš hovorí, že prinesie úrodu stonásobnú, šesťdesiatnásobnú či tridsaťnásobnú. Nezačína od tridsať, potom šesťdesiat a nakoniec sto. Ježiš stavia na koniec to, čo je výnimočné. A na začiatok dáva sto. Ak nastane obrátenie a prijmem toto slovo bez akéhokoľvek obmedzenia, toto slovo uvoľní všetku svoju stvoriteľskú energiu a premení sa na požehnanie. Číslo sto je v Biblii obrazom požehnaní.

Slovo vstupuje do človeka a premieňa ho, samotný človek sa stáva slovom a jeho existencia je požehnaním pre tých, ku ktorým sa priblíži.

Preklad: Zuzana Černá